

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו סבארו של הצדיק השפלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנענהניטש זי"ע
בהרה"ק ר' יהודה צבי (השני) ספטרטטין סני"כ בעיר בודאפעשט

גליון פ"ב
תצוה – זכור
פורים

על פי הכאר

לקראת ימי הפורים הבאים עלינו לטובה בהם קיבלו את ישראל את התורה מאהבה, הגנו להודות לכל אשר תומכים בהפצת דברי התורה של רבינו לאור עולם, ועל של עתה בפרט לקראת השלמת ספר נר אברהם החדש ברוב פאר והדר.

רבים אשר תמכו בנדבת ליבם בהוצאות אלו המה מעידים על הישועות אשר זכו לראות למעלה מדרך הטבע, ובודאי עומד הצדיק בשמי מעל ומשפיע שפע רב לאלו שעושים נחת רוח לנשמתו.

מן העניין להביא את אחד ממכתבי רבינו שכתב לאחד מחסידיו הנאמנים שהיה תומך בו וסייע לו בממון בעת שהיה נע ונד בגלותו לעיר בודאפעשט במלחמת העולם הראשונה (עד להסתלקותו שם בדמי ימיו ושם חלקת מחוקק ספון), והדבר היה בימי חודש אדר (בין השנים תרע"ה-תרע"ז) בו מברכו ברוב ברכות וישועות, וזה לשון המכתב:

ב"ה, ג' כי תשא את ראש, פה פעסט.

חיים ארוכים ושנות ברוכים לכבוד ידידנו הנגיד החסיד הירא איש יקר רוח כ"ש מו"ה משה לייב מארדערפעלד נ"י, עם כאנ"ש הידידים החסידים היראים יחי', והיה נועם ה' עליהם ויחי' בנעימים.

הסך שלושה מאות כתררים הנשלחים ע"י השתדלותו והתעוררות עוז אהבתו קבלתי לנכון, ודבר בעתו מה טוב בעת כזאת אשר אחינו ב"י בגולה נעים ונדים, ואני בתוך הגולה בארץ נכריה.

אעתיר נא בעד שלומכם והצלחתכם, וכן יחי' ה' אתכם וישמור אתכם מכל צער וצרה, ויפתח לכם שערי פרנסה טובה והשפעות טובות וברכות והצלחות, עם שלוש אלה בני חי' ומזוני ריחא, וחי' נחת דקדושה וכ"ט, עד אשר ירחם ה' וישוב את שבותינו לגאלינו במהרה בימינו.

כ"ד ידידו מאז מברכו בהצלחה בגו"נ ובחי' נחת ואריכות ימים ושנים.

מקום החותם

כי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את

עמי. ואיכבה אוכל וראיתי באובדן מולדתי (אסתר ח, ו)

יש להבין כפל הלשון, ויבואר ע"פ מאמר הגמרא (עירובין יג, ב) נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא משנברא, וביאר המהרש"א הטעם במסכת מכות (כג, עב - ד"ה תריג מצוות) לפי שמנו וראו שמניין הלאוין הוא יותר ממניין העשין ואם כן האדם קרוב יותר להפסד מלשכר.

אך כל זה הוא רק כשהאדם מתנהג יחידי בפני עצמו ואינו מתחבר עם בני ישראל, אבל אם האדם מתנהג באהבת חברים ומקיים את מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך, הרי הוא מתחבר לכלל ישראל, וחלק כחלק יאכל עם המצוות ששאר בני ישראל מקיימן, ואז בודאי שמניין העשין הוא מרובה בכפל כפליים וקרוב הוא לשכר.

וזהו שהתאוננה אסתר המלכה בפני אחשוורוש, איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי - ראשית כל מפני שעמי הם ורבתה אהבתי אליהם, ואפילו יהא שאינני מצוינת במידת אהבת ישראל, מכל מקום ואיכבה אוכל וראיתי באובדן מולדתי - היינו שאם יאבדו ישראל ח"ו ולא יהיו קיימן, אם כן אפסיד את זכויותיהם לצרפם לשכרי ושוב חזרה הסברא שמרובין הלאוין מעשין ונוח לי שלא אברא כלל, וזהו באובדן מולדתי היינו שטוב היה לי אם נאבדתי מהעולם ולא נולדתי.

תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי (אסתר ז, א)

לכאורה יש להבין הלשון תנתן לי נפשי,

ויש לרמז בזה שכוונתה היתה על פי דברי רבותינו (אסתר רבה י, ג) ויאמר המן בליבו, הרשעים ברשות ליבם וכו' אבל הצדיקים ליבם ברשותם.

על כן ביקשה אסתר והתחננה לפני המלך - מלכו של עולם, תנתן לי נפשי הוא הרצון (כמ"ש בראשית כג, ח) אם יש את נפשכם ופרש"י רצונכם), בשאלתי, שיהיה ליבי מסור ברשותי תדיר, ושיהא המוח שליט על הלב ועל רצונותיו.

(נר אברהם פודיס)

כאר המועשיות

סיפור לחג הפורים

הרה"ק החקל יצחק מספינקא ז"ע היה מספר בכל שנה אחר גמר עריכת הסדר בליל ב' של פסח, שאביו הרה"ק האמרי יוסף ז"ע היה רגיל לספר אחר גמר עריכת הסדר בליל ב' סיפור זה.

מעשה שהיה עם אברך אחד שערך את הסדר בליל השני ואמר שיר השירים והארין בסיפורי יציאת מצרים, ועדיין לא חטפתו שינה ולא רצה ללכת לישון, התיישב בדעתו שהיות שביום ב' דפסח הוא הזמן של "סעודת אסתר" (שבאותו הזמן ישבו אסתר ואחשוורוש למשתה היין, ואז התחננה לפניו שיבטל את הגזירה) לכן יקרא עכשיו את המגילה.

והנה כשסיים לקרות את המגילה, ראה שבאה אליו רוח וביקשה תיקון לנפשה. שאל אותה האברך, איזו שייכות יש לך אלי ומה רצונך ממני, התחילה הנפש לספר כי ישנן נשמות שהרבו לחטוא כ"כ בזה העולם, שאף אחרי שקיבלו את העונש שלהם בשמים ומירקו נשמתם, בכל זאת, אין ביכולתם להיכנס לגן עדן עד שתהיה להם זכות מיוחדת, והן משוטטות בשמים בצער גדול ואיום. אבל בכל שנה בהגיע עת קריאת המגילה שהוא זמן נשגב ביותר אזי פותחים שערי גן עדן, ואז יכול כל אחד להיכנס.

חודשים רבים לפני זמן הקריאה עומדות אלפים ורבות נשמות בשער ומחכות לפתיחתו, ואולם מכיון שקריאת המגילה אינה אלא שעה שעתיים או שלוש, על כן מי שמספיק להיכנס קנה עולמו, ומי שנשאר בחוץ נאלץ להמתין עד שעת קריאת המגילה של השנה הבאה. והנה, זה כמה שנים הנני עומד על שערי גן עדן ובגלל הדוחק הרב לא הצלחתי להיכנס, ובשנה האחרונה נעלו את השער בדיוק כשהגיע תורי להיכנס, והתיישבתי בדעתי שלא אזוז ממקומי עד שיקראו את המגילה בשנה הבאה.

ויהי לפתע בעמדי שם ומחכה שיגיע הזמן להיכנס, שמעתי שקוראים את המגילה בליל פסח, מיד התחלתי לדפוק על שערי גן עדן שיניחוני להיכנס שהרי קוראים את המגילה, יצא אלי שומר הפתח ואמר: הן אמת שקוראים כעת את המגילה אבל אין עתה זמן קריאתה. השבתי לו, מאי נפקא מינה אם זמן קריאה הוא עכשיו או לא, הרי מכיון שקוראים את המגילה וקריאה זו גורמת שיפתחו שערי גן עדן מחוייב אתה להכניסני.

עוד אנו מתווכחים, יצא הקול מבית דין של מעלה לאמר: האמת היא כדברי השומר שקריאת המגילה אינה מועלת אלא בזמנה, אבל מאידך גיסא אכן נשמע קול מגילה בעולם מפי האברך המדובר ולכן אם יפסוק האברך שקורא כעת את המגילה, שהנך יכולה להיכנס, אזי יפתחו לך השער ותכנס. ועכשיו אני מתחננת אליך אנא תפסוק עלי לטובה והצילני מרדת שחת. מיד פסק האברך לתת לה להיכנס, ותיקן את נשמתה כדי שתוכל לנוח בשלום ובשלווה בגן עדן.

כשהיו זקני החסידים מספרים את הסיפור הנ"ל, היו רגילים לומר: כי הרה"ק בעל האמרי יוסף ז"ע היה דייקן גדול בסיפורי עובדות, ולא היה מדרכו לספר שום סיפור מבלי שיוזכר את שם בעל המעשה, או שיגיד בשם תלמידי הבעש"ט. ובסיפור זה, שסתם ולא פירש מי היה "האברך" הזה כנראה שכונתו היה על עצמו, אך מפאת ענוותנותו לא הזכיר מי היה אותו אברך.

מכאר הישועות

סיפר מוה"ר ד.מ. שליט"א:

לקראת יומא דהילולא קדישא אשתקד החל ביום כ"ח תמוז, הצינו לי כמה מידידי שאסע עמם יחד עם הקבוצה שיצאה להשתטח על ציון המצוינת של רבינו ז"ע.

מטבעי אינני מחבב כל כך נסיעות אך הם דיברו על לבי להצטרף למסע הישועות זה היות ובביתי היה לי את בני הבחור שיחי' שהיה כבר כמה שנים בשנות השידוכין, וכוחו של רבינו התפרסם בישועות בעניינים אלו במיוחד.

הצטרפתי אליהם אל הנסיעה המרוממת, ואכן בציון הק' העתרנו כולנו יחד כאיש אחד עבור ישועתו הקרובה לבוא, וגם לרבות אח"כ בסעודת ההילולא רכשתי את זכות ברכת המזון כדי להשתתף בהוצאות הסעודה, ואח"כ נעמדנו כולנו למחול בשירת סימון טוב ומזל טוב כשאנו סמוכים ובטוחים בכוחו של אותו צדיק שעד ליארצייט בשנה הבאה כבר נשוב להודות על הישועה.

אכן בחסדי השם לאחר זמן מה הצינו לבני שיחי' שידוך מצוין ובישיעתא דשמיא נגמר הדבר בכי טוב בשעה טובה ומוצלחת.

לתרומות והנצחות וכל ענייני הגליון נא לפנות לאימיל

JERUSALEMBAK@GMAIL.COM

האדרסע של ציון הק' של רבינו ז"ע בעיר בודאפעשט:
Csörsz u. 55 Budapest

בשעות הלילה יש תיבה ובה מפתח בית החיים
לקבל הקוד לפתוח התיבה נא לפנות אל האימיל הנ"ל
או להתקשר +367684490-1347 (ארה"ב)
או +972-733572398 (א"י)

חלק מחינאות הגליון נתנדבו ע"י ידידנו הנכבד

מוה"ר שלמה בן מאטיל שליט"א

העומד לימינו בכל עת

זכות רבינו תעמוד בעדו להתברך בכל מילי דמיטב